

2019. szeptember 6. Kecskeméti Köztemető – Csató Sándor ökölvívó társunk temetése

Description

Sápadt életünkben tűzarcú remény
A hétköznapi túlélésére
Kis diáknak rugalmas szőnyeg a szekrény sor előtt
Utolsó szalmaszál, mitől igás, bölényalkatú lelkünk
A márványoszlopú kényszerítések között is talpra áll
Gondokkal tört, völgyhajlatokkal megáldott
Könyörgő arcokat simító Harsány nevetés
Ritkuló hajtóban halántéklüktetés
Gonosz varázslatok tisztító tüze! Élet szerelmese!
Kozmoszi üzenet MINDENKINEK
Vágykísérő sikoly a teremő nászhoz
És boldoguláshoz vezető út a tehetség!

SANYI halála óta agyamban keringetözték s születtek a még le nem írt gondolatok Sanyi emlékére. Naponta átfésültem e terhemet. Aztán lejegyeztem. Majd kibővítetten újramenttem.

Még Madridban kaptam a hírt, hogy elköltözött. 10 napig ki sem mozdultam a madridi szállodámból, csak a közeli boltokat, vagy benzinkutat látogattam néha nap. Végül a temetése napján, már itthon, Budapesten reggel állítottam össze a végső, minden elmondani szándékozó, minden kiemelkedő eredményét felsorakoztató búcsúbeszédet. 10.00-kor indultam Pestről (Újpest-Káposztás Megyerről) a Kecskeméti köztemetőbe. Beállítottam az útkereső navigátoromat és irányba tettem magam. De túl nagy volt a forgalom. A navigátorom is bedöglött. Majd nem sokot kaptam! Úristen! Lekésem a temetést! 45 perccel a temetés előtt értem ki az 5-ös pályáig. Fellángoltam! Tudtam, hogy odaérek! Csak taposnom kell a gázt! Melegem lett.

Nagy nyugalommal ránéztem a mellettem lévő táskára. Benne volt a megírt szövegem. Végtelen boldog voltam azt hiszem. Sanyi! Illően szólok érdemeidről, nagyságodról! Egyre melegebb lett az autóban. Kivettem a jobb kezemmel a táskába rejtett két lapos búcsúbeszédem. Csak ránézni szerettem volna. Ott volt mellettem, s éreztem Sanyit is. Mintha a jobbomon ült volna.

Eszembe jutott, hogy versenyző koromtól fogva, – bár 19 évem óta volt jogsim – 35 éves koromig nem volt kocsim. Nem is vezettem addig. Sanyi vitt el minden fele, haza, Mezőtúrra Kecskemétre, ha úgy adódott, vagy beletromfoltunk az éjszakákba. A Két túri Casanova ökölvívó bajnok.

Az eddig tartó emlékektől és lekésési lehetőség okozta stressztől már izzadtam. Gyorsan lenyomtam mind a két első ablakom nyomógombját.

Csak egy pillanat volt. Jól eső huzat, majd papírzörej, s a szövegem, az ezerszer átfésült, az igazán méltó, kirepült a kocsimból. Időm sem volt, hogy utána nézhessek. 140-el mentem épp. Sírni szerettem volna. Átkozódni. Valakit megütni!

De szólt mellettem egy hang: Kincza! Hagyd a fenébe ezt a sok szöveget. Én csak azt tettem amire képes voltam. Semmi többet. Hagy már a fenébe!

Már majd nem Kecskeméten voltam és Valami ilyeneket mormoltam vezetés közben: – Nem tudom, hogy csináltad Sanyi, de te sem tudod letagadni magadat: szerény vagy!

Sanyi! Furcsa dolgok a számok, itt van ez a 14-es... 45 éve voltál 14, negyvenöt!

1974: a szőke túri kisfiú ökölvívó edzésre kezd eljárni, edzője Dacher Józsi bá felfigyel rá. A fiú TEHETSÉGES! Ez örömmel tölti el, s a tehetség szorgalom nélkül semmit sem ér, a Fiú szorgalmas is, technikai minimum vizsgát tesz, s első verseny, első pofonok elviselése, a büszke hazatérés...

Szemekbe nézés, szomszédok, barátok szemébe, akár a ringben, kézfogás után, bátorságot játszva, bátor, törhetetlen figurát, hatalmasat...pedig még csak a lehető legkisebb voltál

48 kiló! Negyvennyolc...

1975, Serdülő válogatottba való bekerülés, Serdülő seregszemléken való kimagasló teljesítmény, Vidék bajnokságok, Tiszántúli emlékversenyek, Helikon Kupák, ... Szabadság Hegyi edzőtáborok

1976: Olimpiai Reménységek tornája, Szakmunkástanulók Országos Bajnoksága, Magyar Bajnokságok,

aztán 77/78/79/80/Nemzetközi CSB-k, Hazai CSB-k. (CSAPATBAJNOKI FORDULÓK) és persze fogyasztás. Kezdetekben 48 kilóra fel, majd le, majd 51, 54, 57, 60, 63,5, 67 és köpködések,...poharakba, zacskókba, vagy csak úgy az utcán észrevétlenül, félre serecintve, árkokba be...

Mert ilyen a bokszt, ez is AZ. DE nagyszerű! Nagyszerű küzdelem! Szeretted ökölvívó voltodat, büszkén viselted olykori harci sérüléseid. A repedések, orrtörések, monoklik, gladiátorrá tettek téged is!

CSATÓ SANYI nélkül abban az időben nem volt, nem lehetett bokszt, nem lehetett ökölvívás.

Sanyikám! Nélküled nem.

1978-nál meg kell állnom egy pillanatra. Dunaújváros. Ifjúsági Magyar Bajnokság. Lehotai Pista, Farkas Józsi és Csató Sanyi a döntőben! Három jó barát.

A döntő előtti órákban lazításként kimentünk a céllövöldébe. Ott elhatároztuk, hogy vetélkedünk.

Az az ötletünk támadt, hogy csak az nyerhet a döntőben közülünk, aki egy lövéssel lelövi a hurkapálcán felfüggesztett tárgyat.

Nektek nem sikerült, megsajnálalak benneteket és azt mondtam lelövöm a tiéteket is egy lövéssel és Ti is Bajnokok lesztek! Meg is nyertétek! Magyar Bajnokok lettetek s nekem ott, az ezüst jutott. De ez a legkedvesebb érmem.

Szerettem, szeretünk veled edzeni, edzőtáborok napi 2 3 4 edzésein megjelenni, s ha úgy tetszik szenvedni ott. Edzőinket bosszantani, hiszen olyan jók voltunk már, hogy még megtehettük ezt is!

S a sportszázad! Kiskunfélegyháza! Honvéd Kun Béla SE: Tóth Gyuri bát és Molnár Lacit néha kiborítottuk, igyekeztünk ebbe, de...hoztuk nekik az eredményeket is, ... Katonaság! Laktanyából kiszökések, csajozások, discós- menőzések, VÁPOSOK előli menekülések, Laktanyafoogság... Szerelemről ábrándozó tekintet... Katonai Eskü!

JÖVŐBE vetett Hit! A Mestertől tanultuk! Majd az Őt követő mesterektől, hogy a padlóról is fel kell tudni állni. S szemtől szembe kell küzdeni az ellenfelünkkel. Nem csak a sportban. Az élet minden területén, sportszerűnek illik, sportszerűnek kell lenni.

Ha valakinek joga van itt dicsérni a tudásodat, ha valaki tudja mire voltál képes az éppen a nevelőedzőnk aki itt áll közöttünk és tudom jól, mérhetetlen veszteséget érez. És a Régi sporttársaid, akikkel együtt püfölted a zsákokat, ütés-védés gyakorlatokkal élezted magad, s azok a futások! Te voltál mindig az élen, egyesek (s lusták) gyakran szidtak is miatta. Hatalmas tüdőd volt, s kemény sportszíved. Az edzői feladatokat igyekezted maximális bedobással elvégezni. Álomsportoló voltál, a mestereink egyik gyöngyszeme. Végtelen sok emlék gyűri alá a homályba veszettséget. Emléked Sanyi örökbe marad. 11 éven keresztül, szinte napi rendszerességgel együtt készültünk versenyeinkre, s edzőküzdelseink gyakran kimondottan élesek voltak. Ám annak a végtelenül tiszta technikai képesség birtokában, mit te is az alapokban megkaptál, soha nem lehetett közöttünk fájó, sérülésig eljuttatott küzdelem.

Egyszer egy utánpótlás versenyen a döntőben összekerültünk. Megbeszéltük s átadtam neked a pontot, mert szükséged volt rá. Horváth Szittya bá az akkori edzőm nem igen viselte ezt.

Aztán KSC-s korszakukban Balzsay Karcsi bá irányítása alatt Szardínia szigetén a vendéglátóink kérésére bemutató mérkőzésen játszottuk el, hogy harcolunk egymás ellen. Aztán még mezőtúron a 90-es évek elején két általam rendezett gálán is összecsaphattam veled.

Kunkli Tivadar ellenfele visszalépett és kellett a főmérkőzés helyére valami desszert. Ezek voltunk mi. Nem hiszem, hogy ma vannak olyan boxolók mint a TE idődben. Nincsenek. Amikor felvetődött annak a lehetősége, hogy szülővárosunkban ismét beindíthatják az ökölvívást, elsőként jelentél meg túron, s bízattad a újjáéledést. Felszólaltál. Elsírtad ott magad, amikor a nevelőnkről, a Mesterről szóltál a gyerekeknek.

DE tudod mit? Te is Mester voltál! Az!

Mint ahogy a tatabányai brikett arcú társunk, Márton Jóska Venyige volt! Ki után most elillantál, talán épp egy gyönyörű futásodba veszte, emlékezve. Talán épp a Berettyó gáton, vagy a Kecskeméti KTE Pályán, vagy Kiskunfélegyházán a Honvéd Sportpályán körözve. Tóth Gyuri bá és Molnár Laci figyelni futásodat. Természetesen tudják, hogy elsőnek érsz be a célba és rohansz is a zsákokhoz püfölni azokat.

Kincses Gyuri (Tincsó), Göczi Robi, Lakatos Piszé”, Kis Gyuri, Pullai Misi, s a kis Szalontai (Csőrös) kissé késve, zsörtölődve követnek és püfölik a zsákokat kegyetlenül. Dolgoztok. 5×3 perc. S nektek már végtelen az idő!

Sanyikám! Az Isten áldja meg emlékedet.

Tolmácsolnom kell a Magyar Ökölvívó Szakszövetség teljes apparátusának részvételét is. A MÖSZ Elnöksége, élén Erdei Zsolttal arra kért, hogy az egész ökölvívó társadalmunk nevében köszönjem meg neked, s azoknak akik segítették utadat, sportpályafutásod, hogy sportágunk pozitív képbe való helyezésének ügyét szinte egy életen át képviselted, s nagyszerű tudásoddal napi szinten fényezted.

Jó lenne veled verekedni egyet Sanyi!